

motiveret Dagsorden, som vi bede Tinget slutte sig til. Det lyder saaledes:

„Idet Tinget gentager, at en Ordning af Forsvarsvæsenet bør medføre en virkelig Nedsættelse af de militære Udgifter, og udtaler, at en inden en saadan Ordning's Tilvebringelse foretagen Forøgelse af visse af disse Udgifter bør ledsages af tilsvarende Nedsættelse af andre af disse, gaar Tinget over til Dagsordenen“.

Jeg anbefaler denne Dagsorden til Vedtagelse af det høje Ting.

Anders Nielsen: Jeg fraraader paa det bestemteste det høje Ting at følge det ærede Medlem, der nu har indgivet Forslag om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen. Jeg fraraader det allerede af den Grund, at det forekommer mig at være det mærkeligste politiske Skridt, der endnu nogen Sinde er præsteret i dansk Politik. Til samme Tid, som Forholdet er det, at vi fra Lovgivningsmagts Side har nedsat en Forsvarskommission, en Forsvarskommission, der ikke sover, saaledes som man tror fra enkelte Sider og paastaar fra Sider, hvor man maaske ved bedre Besked, en Forsvarskommission, der arbejder, nedsat under den Forudsætning, at den skal have fri Hænder til at udnytte de Oplysninger, den indsamler, og til at tage Initiativet til at stille Forslag derudfra, en Forsvarskommission, som uden Baand og uden Tyngde har faaet overdraget sin Opgave af den samlede Lovgivningsmagt, af Kongen, Folketinget og Landstinget, — til samme Tid faa vi her i Dag Forslag til at vedtage noget, der skal kaldes en Beslutning, der skal sætte Grænser saavel for Ministeriet som for Forsvarskommissionen. Noget mere bagvendt politisk end det, d'Hrr. der foreslaa, har jeg ikke set. Og dette Forslag er underskrevet af Medlemmer af selve Forsvarskommissionen. Det er et ganske mærkeligt Skridt. Men ikke nok dermed, mine Herrer, men jeg fraraader ogsaa Forslaget, fordi det er et Udtryk for den dybeste Mistillid til Ministeriet, som første Gang i Dag præsenterer sig for Folketinget. I samme Stund, som vi alle udtale vor Glæde over, at den parlamentariske Statsskik er trængt helt og fuldt igennem, i samme Stund skulde vi møde det Ministerium, der staar som Udtryk

derfor og staar loyalt paa det Grundlag, som Lovgivningsmagten har anerkendt og vedtaget gennem Forsvarskommissionens Nedsættelse, i samme Stund, siger jeg, skulde vi møde det med en Mistillidsadresse! Nej, mine Herrer 8 Forslagsstillere, dertil faa De ikke dette Ting med, dertil faa De ingen andre Venstremænd med, derom føler jeg mig overbevist (Afbrydelse). Ja, ja, lever vi længe nok, og det varer jo ikke længe, inden den Afstemning kommer, se vi det. Jeg vil se de Medlemmer af Venstrereformpartiet i dette Ting, der gaa med til en saadan Meningsløshed, som dette vilde være. Jeg fraraader altsaa dette Forslag, og jeg tillader mig paa den Anledning, som Forslagets Fremkomst giver mig, at foreslaa en Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen, saalydende:

„Idet Folketinget udtaler sin Tillid til Ministeriet og tilsiger sin Støtte til Gennemførelsen af dets Program, gaar det over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Dermed være dette Forslag anbefalet, som jeg skal overrække til den højtærede Formand for Tinget.

Formanden: Da den foreliggende Sag først ved Tingets Samtykke i selve Mødet er kommen paa Dagsordenen i Dag, skal jeg efter den Gang, Forhandlingerne nu har taget, hermed afbryde dem og lade dem genoptage i Mødet i Morgen.

Det næste Møde holdes i Morgen, Onsdag den 18. Januar Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Fortsat Behandling af de i Mødet den 17. Januar henholdsvis af Krabbe m. fl. og af Anders Nielsen fremsatte Paastande paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen.*

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Mødet hævet Kl. 3.25'.